

mon frère, mon semblable – Charles Baudelaire
een kaars als weerspiegeling van een fakkeltocht

*broeder, mijn ongelijke,
geprezen zij het verschil:
wie wil zichzelf in dubbel
tenzij een leegte die zich in
een leegte herhaalt, zoekt niet
de volte steeds het wonder?*

*water moet op gesteente
stoten, licht zal door het
duister gaan: nader niet
tenzij je anders bent,
een land om te bevaren
op het kompas van verbazing*

*een vogel in het kreupelhout
die uitdaagt en zijn naam
laat raden, een rivier die
dagelijks zijn huid afwerpt,
wolk na wolk zijn toonsoort
wijzigt, een fuga van zon en water*

*ik noem je broeder, ongelijke,
zoals we samen op de uitkijk
vier voeten planten in de aarde,
uitlopen in duizelig ruisen -
en toch vaste voet aan vaste voet
schuiven we twee beelden:
in het water, op een oever*

*daartussen minstens een oceaan,
een lichaam in de ruimte en
beurtelings ben jij de volle maan,
op mijn beurt zal ik verdwijnen
en ergens zal een derde staan,
opzien in verwondering*

*broeder, laten we anders zijn,
alleen een dode kent zijn gelijke*